

USŁUGI – UWAGI METODYCZNE

1. Badanie koniunktury w usługach metodą testu koniunktury wprowadzone zostało w GUS w styczniu 2003 r. Próba obejmuje 5000 jednostek usługowych zaklasyfikowanych według PKD 2007 do sekcji: H, I, J, K (tylko banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo kredytowe, zakłady prowadzące działalność ubezpieczeniową, biura i domy maklerskie, powszechne towarzystwa emerytalne i towarzystwa funduszy inwestycyjnych), L, M, N, P (z wyłączeniem szkolnictwa wyższego), Q (z wyłączeniem samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej), R (z wyłączeniem instytucji kultury posiadających osobowość prawną), S (z wyłączeniem działu 94). W związku z wprowadzeniem PKD 2007 dokonano przeliczeń szeregów czasowych od stycznia 2003 r. Badanie prowadzone jest na podstawie ankiety miesięcznej.
2. Wyniki badania prezentowane są według:
  - sekcji i wybranych działów PKD 2007,
  - województw (dane zbierane są od początku 2011 roku).Dane według działów PKD 2007 oraz województw opracowano metodą przedsiębiorstw.
3. Ankieta zawiera pytania o podstawowe cechy koniunktury w usługach: sytuację gospodarczą jednostki, popyt na usługi, zatrudnienie, bariery działalności usługowej, sprzedaż usług, moce produkcyjne, zagwarantowany okres działania jednostki, sytuację finansową, opóźnienia płatności, ceny usług, źródła finansowania działalności usługowej, nakłady inwestycyjne.
4. Ankieta zawiera pytania diagnostyczne (odnoszące się do bieżącego miesiąca lub do ostatnich trzech miesięcy) i prognostyczne (obejmujące najbliższe trzy miesiące, z wyjątkiem pytania o nakłady inwestycyjne oraz aktualne moce produkcyjne, gdzie pytanie odnosi się do najbliższych miesięcy).
5. Na podstawie zebranych odpowiedzi obliczane są wskaźniki ważone przychodami ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów w cenach bieżących w usługach. Wskaźniki te przyjmują wartości z przedziału od -100 do +100. Dodatnia wartość wskaźnika oznacza dobrą koniunkturę, zaś ujemna – koniunkturę złą. Wzrost (spadek) wskaźnika oznacza poprawę (pogorszenie) koniunktury z punktu widzenia badanych podmiotów.
6. Wskaźniki koniunktury dotyczące pytań: 1, 2, 3, 4, 6, 7, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20 i 21 obliczane są jako salda (różnice) między procentem podmiotów wybierających wariant pierwszy odpowiedzi (korzystny z punktu widzenia podmiotu) i wariant trzeci (niekorzystny).

Wskaźnik dotyczący pytania 11 jest liczony, jako saldo (różnica) między procentem podmiotów wskazujących wariant trzeci odpowiedzi (korzystny) i wariant pierwszy (niekorzystny dla podmiotu). Wskaźnik dla pytania 5 obliczany jest oddzielnie dla każdego wariantu odpowiedzi, jako procentowy udział podmiotów wybierających dany wariant odpowiedzi w liczbie wszystkich respondentów wskazujących poszczególne bariery. Wskaźnik dla pytania 17 obliczany jest oddzielnie dla każdego wariantu odpowiedzi jako procentowy udział podmiotów wybierających dany wariant odpowiedzi w liczbie wszystkich respondentów odpowiadających na to pytanie. Wskaźniki dla pytań 8 i 9 typu "ilościowego" są liczone metodą średniej arytmetycznej z wszystkich odpowiedzi na to pytanie; w przypadku pytania 8 – procent wykorzystania mocy produkcyjnych, a w przypadku pytania 9 – średnia ilość miesięcy zagwarantowanego okresu działania jednostki.

7. Wskaźnik ogólnego klimatu koniunktury gospodarczej jest wskaźnikiem złożonym. Obliczany jest jako średnia arytmetyczna sald odpowiedzi na pytania dotyczące bieżącej (pyt. 4) i przewidywanej (pyt. 13) ogólnej sytuacji gospodarczej jednostki w zakresie prowadzonej działalności usługowej. Gdy wskaźnik jest większy od zera odnotowywany jest "dobry" klimat koniunktury. W przeciwnym wypadku klimat jest oceniany jako "zły".
8. Zbiory danych archiwalnych (miesięcznych) według PKD 2004 zawierają szeregi czasowe do grudnia 2008 roku.